

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 20S/81/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2018200204
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2018200204.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a Mgr. Moniky Kadlicovej v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, so sídlom Rovniankova 14, 851 02 Bratislava, IČO: 31 820 174, právne zastúpený: CLC advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Panenská 18, 811 03 Bratislava, IČO: 36 707 856, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, so sídlom Kollárova 8, 917 02 Trnava, za účasti: 1. Nádej pre Sad Janka Kráľa, so sídlom Švabinského 20, Bratislava, IČO: 37 928 074, adresa na doručovanie: Godrova 3B, 811 06 Bratislava, 2. Krajský pamiatkový úrad Trnava, so sídlom Cukrova 1, 917 01 Trnava, 3. mesto Trnava, Hlavná 1, 917 01 Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo OU-TT-OSZP3-2018/022854/ŠSOPaK/Bo zo dňa 13.07.2018

rozhodol:

I. Správny súd rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Trnava č. OU-TT-OSZP3-2018/022854/ŠSOPaK/Bo zo dňa 13.07.2018 a rozhodnutie obce Zavar č. OSaŽP/3816-48809/2018/Gká zo dňa 22.05.2018 **z r u š u j e** a vec vracia Okresnému úradu Trnava na ďalšie konanie.

II. Správny súd **p r i z n á v a** žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

III. Správny súd ďalším účastníkom v 1., 2. a 3. rade právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

I. Priebeh administratívneho konania

1. Rozhodnutím č. OSaŽP/3816-48809/2018/Gká zo dňa 22.05.2018 obec Zavar, ako príslušný a určený orgán štátnej správy (na základe určenia Okresného úradu v Trnave, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-TT-OSZP3-2014/019885/SSOPaK/Bo) podľa § 69 ods. 1 písm. d), h) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení účinnom do 31.12.2018 (ďalej len „zákon o ochrane prírody“) na základe žiadosti mesta Trnava, Ulica Hlavná 1, Trnava, v zastúpení vedúcim odborom investičnej výstavby, zo dňa 23.02.2018, udelila súhlas uvedenému žiadateľovi na výrub drevín špecifikovaných vo výroku rozhodnutia, s miestom rastu na pozemku Zelený kríček, parc. č. 8809, 8812/1, kat. územie U., obec Trnava, podľa § 47 ods. 7 písm. a) citovaného zákona určila bližšie podmienky vykonania výrubu a podľa § 48 ods. 1 citovaného zákona žiadateľovi uložila uskutočniť náhradnú výsadbu drevín vo výške spoločenskej hodnoty vyrúbaných drevín 37 300,25 Eur, na miestach a druhmi drevín špecifikovaných vo výroku rozhodnutia. Obec Zavar zároveň vo výroku uvedeného rozhodnutia prvého stupňa zamietla žiadosť v časti týkajúcej sa výrubu jedného kusu borovice čiernej (*Pinus nigra*) s obvodom 140 cm, nachádzajúcej s miestom rastu ako je vyššie uvedené a rozhodla o námietkach účastníkov konania, tak, že v častiach napádajúcich nepríslušnosť konajúceho úradu, predpojatosti pracovníkov konajúcich vo veci predmetného výrubu námietky zamietla, v časti týkajúcich

sa procesných náležitostí (bod IV. záverečnej časti výroku rozhodnutia) konštatovala zohľadnenie námietky v celom rozsahu a v bode III. záverečnej časti výroku konštatovala, že bolo vyhovené požiadavkám na predloženie zmluvy o spoločnom obecnom úrade mesta Trnava a obce Zavar, na predloženie rozhodnutia Okresného úradu Trnava o určení obce na rozhodnutie o výrube drevín, na predloženie rozhodnutia o predpojatosti Ing. N. K. a požiadavke na predloženie rozhodnutia o predpojatosti starostu obce Zavar nebolo vyhovené.

2. Na odvolanie žalobcu žalovaný Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, rozhodnutím č. OU-TT-OSZP3-2018/022854/ŠSOPaK/Bo zo dňa 13.07.2018 postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie prvého stupňa potvrdil.

3. Žalobca v odvolaní predovšetkým namietal porušenie § 69 ods. 3 zákona o ochrane prírody a vydanie rozhodnutia prvého stupňa na to nepríslušným orgánom verejnej správy, keď na vydanie rozhodnutia o udelenie súhlasu s výrubom drevín žiadateľ ako príslušnej obce na konanie o výrub drevín, bola okresným úradom určená obec Zavar, ktorá má so žiadateľom mesto Trnava zriadený spoločný obecny úrad na základe zmluvy mesta Trnava a obce Zavar o spolupráci uzavretej podľa § 20 a 20a zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“). Zároveň namietal skutočnosť, že správne konanie viedla a sa na ňom podieľala zamestnankyňa spoločného obecného úradu, Ing. N. K., ktorú v súvislosti s námietkou predpojatosti konajúci správny orgán z dôvodu konštatovania nepredpojatosti uvedenej zamestnankyne z konania nevyhlásil.

4. V rozhodnutí druhého stupňa žalovaný vyjadril nesúhlas tvrdením žalobcu ohľadom realizácie konania vylúčeným orgánom ochrany prírody a predpojatosti pracovníčky. V tejto súvislosti zákonnosť rozhodnutia obce Zavar dôvodil poukazom na znenie § 69 ods. 3 v spojení s § 64 zákona o ochrane prírody, ktorý v sústave štátnych orgánov ochrany prírody a krajiny spoločný obecny úrad neuvádza. Žalovaný mal za to, že v konaní o udelenie súhlasu s výrubom drevín rozhodoval vecne a miestne príslušný správny orgán, ktorý bol určený v súlade s § 69 ods. 3 zákona o ochrane prírody Okresným úradom Trnava, ktorý listom č. OU-TT-OSZP3-2014/019885/ŠSOPaK/Bo zo dňa 04.09.2014 určil, že ak je žiadateľom mesto Trnava, konanie vykoná obec Zavar. Napadnuté rozhodnutie je podpísané starostom obce Zavar pánom Rudolfom Barošom a je označené úradnou pečiatkou Obce Zavar, v súlade s § 47 ods. 5 správneho poriadku. K požiadavke žalobcu na vydanie rozhodnutia o predpojatosti starostu obce Zavar žalovaný uviedol, že starosta obce nie je zamestnancom obce, preto sa na neho nevzťahujú ustanovenia § 9 až § 13 správneho poriadku o posudzovaní zaujatosti zamestnancov vo vzťahu k prejednávanej veci. Ohľadom namietanej zaujatosti zamestnanca zúčastneného na konaní správneho orgánu prvého stupňa žalovaný uviedol, že obec Zavar rozhodnutím č. OSaŽP/3816-18834/2018/Gká zo dňa 23.04.2018 nevyhlásila zamestnanca správneho orgánu (spoločného obecného úradu) Ing. N. K. z rozhodovania v predmetnej veci (spis č. 3816/2018) v súlade s § 12 ods. 1 správneho poriadku, pričom toto rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 01.06.2018 a podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie. Požiadavku na zmenu rozhodnutia uvedením správneho výpočtu spoločenskej hodnoty drevín žalovaný vyhodnotil ako bezpredmetnú, pretože žalobca bližšie nekonkretizovala pochybenie obce Zavar pri určení jej výšky. V neposlednom rade žalovaný ustálil, že žiadosť vo veci udelenia súhlasu s výrubom drevín obsahovala všetky náležitosti požadované v zmysle § 17 ods. 8 vyhlášky MŽP SR č. 24/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov príslušný orgán ochrany prírody a krajiny v predmetnom konaní rozhodol v súlade s ustanovením § 32 správneho poriadku v spojení s § 86 ods. 1 zákona o ochrane prírody na základe presne a úplne zisteného skutočného stavu veci a na základe vykonaných dôkazov, pričom odôvodnenie rozhodnutia prvého stupňa žalovaný považoval za zákonné a v súlade s § 47 ods. 3 správneho poriadku, pretože obec Zavar sa ňom riadne vysporiadala (vyrovnala) s návrhmi a námietkami žalobcu a jeho vyjadrením k podkladom rozhodnutia.

5. Žalobou doručenou súdu dňa 07.08.2018 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OSZP3-2018/022854/ŠSOPaK/Bo zo dňa 13.07.2018, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie príslušného a určeného orgánu štátnej správy v prvom stupni vo veciach ochrany prírody (na základe určenia Okresného úradu v Trnave, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-TT-OSZP3-2014/019885/SSOPaK/Bo) obce Zavar č. OSaŽP/3816-48809/2018/Gká zo dňa 22.05.2018, ktorým bol v súlade s § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov vydaný žiadateľovi mestu Trnava súhlas na výrub drevín bližšie špecifikovaných v napadnutom rozhodnutí s miestom rastu Zelený kríček, na pozemkoch parc. č. 8809 a 8812/1 v katastrálnom území U., obec Trnava a ktorým bola určená náhradná výsadba.

II. Žaloba a jej dôvody

6. Žalobca v zákonom stanovenej lehote podal proti rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, ktorou sa domáhal, aby správny súd podľa § 191 ods. 1 v spojení s § 191 ods. 3 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Trnava č. OU-TT-OSZP3-2018/022854/ŠSOPaK/Bo zo dňa 13.07.2018, ako aj rozhodnutie obce Zavar č. OSaŽP/3816-48809/2018/Gká zo dňa 22.05.2018 zrušil v celom rozsahu alebo eventuálne navrhol, aby správny súd podľa § 191 ods. 1 v spojení s § 191 ods. 3 písm. a) SSP v celom rozsahu zrušil rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Trnava č. OU-TT-OSZP3-2018/022854/ŠSOPaK/Bo zo dňa 13.07.2018, ako aj rozhodnutie obce Zavar č. OSaŽP/3816-48809/2018/Gká zo dňa 22.05.2018 a zároveň, aby podľa § 191 ods. 3 písm. b) SSP zrušil rozhodnutie Okresného úradu Trnava č. OU-TT-OSZP3-2014/019885/ŠSOPaK/Bo zo dňa 04.09.2014 a rozhodnutie obce Zavar č. OSaŽP/3816-18834/2018/Gká zo dňa 23.04.2018.

7. Žalobca namietal nezákonnosť rozhodnutia žalovaného z dôvodu vydania rozhodnutia prvého stupňa predpojatou - zaujatou osobou (§ 9 správneho poriadku), s poukazom na zmluvu o spolupráci uzatvorenú medzi mestom Trnava a obcou Zavar v znení jej dodatkov, v zmysle ktorej je pre preskúmané konanie spoločným obecným úradom Mestský úrad Trnava (ďalej aj „MsÚ Trnava“) a na vydaní rozhodnutia sa podieľajú zamestnanci navrhovateľa výrubu drevín, mesta Trnavy, čo predpokladá konflikt záujmov, ktorý je v ustanovení § 63 ods. 3 zákona o ochrane prírody riešený určením inej obce na rozhodnutie o povolení výrubu drevín, ak je navrhovateľom výrubu obec.

8. Žalobca dal do pozornosti, že Okresný úrad Trnava určil (č. OU-TT-OSZP3-2014/019885/ŠSOPaK/Bo zo dňa 04.09.2014), že ak je žiadateľom o výrub drevín mesto Trnava, konanie vykoná obec Zavar, pričom až po takto určenej príslušnosti obce na konanie bol dňa 12.09.2014 podpísaný dodatok č. 2 zmluvy o vzájomnej spolupráci mesta Trnava a obce Zavar pri výkone prenesenej štátnej správy na úseku ochrany prírody a krajiny podľa § 69 zákona č. 453/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny.

9. V nadväznosti na uvedené dal žalobca do pozornosti, že daná vec výrubu drevín sa netýka starostlivosti o dreviny, resp. nejde o zdravotný výrub, ale ide o investičnú činnosť mesta. Vzhľadom k tomu, že žiadateľom o povolenie výrubu drevín je mesto Trnava, v predmetnej veci došlo k absurdnej situácii, keď o predmetnej žiadosti de facto rozhodovala zamestnankyňa žiadateľa, ktorá by rozhodovala, ak by o výrube drevín rozhodoval sám žiadateľ. Podľa názoru žalobcu žalovaný správny orgán sa v napadnutom rozhodnutí nedostatočne vysporiadal s namietanou nezaujatosťou zamestnankyne mesta Trnava, zúčastnenej na predmetnom konaní, a tak v rámci odvolacieho konania potvrdil nezákonné rozhodnutie prvého stupňa. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/2/2012 zo dňa 23.05.2013, v ktorom súd uviedol, že podania námietky zaujatosti účastníkom konania (§ 10 správneho poriadku), musí správny orgán rozhodnúť o tejto námietke formou rozhodnutia (§ 46 správneho poriadku), a to v každom jednotlivom prípade takejto vznesenej námietky zaujatosti.

10. Preto rozhodnutie obce Zavar č. OSaŽP/3816-18834/2018/Gká zo dňa 23.04.2018 o predpojatosti pracovníčky, ktorá vo veci rozhoduje je podľa názoru žalobcu natoľko dôležité, že nie je v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného možné odkázať len na rozhodnutie č. OSaŽP/3816-18834/2018/Gká zo dňa 23.04.2018, o ktorom účastníci sporu nevedia a ani k nemu nemajú prístup bez vynaloženia nadmerného množstva úsilia. Vo vzťahu k obsahovým náležitostiam odôvodnenia rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia prvého stupňa vo veci udelenia súhlasu s výrubom drevín žalobca namietal, že mali obsahovať minimálne základné náležitosti tohto rozhodnutia o vylúčení alebo nevylúčení zamestnanca z dôvodu námietky zaujatosti, a to najmä tie, ktoré by spoľahlivo a preskúmateľne vysvetlili, ako je možné, že v prípadoch, kedy zákonodarca určuje jasný postup, ako sa vyhnúť konfliktu záujmov, je presne načasovanými legálnymi úkonmi spolupracujúcich orgánov štátnej správy tento postup obchádzaný. V tejto súvislosti žalobca poukázal na skutočnosť, že na situáciu týkajúcu sa zaujatosti pracovníkov rozhodujúcich vo veci v rozpore s účelom § 69 ods. 3 zákona o ochrane prírody, resp. na jeho obchádzanie, upozorňoval žalobca už v prvostupňovom konaní, v ktorom uvedený konflikt záujmov priamo opísal. Zároveň uviedol, že každý zamestnanec spoločného obecného úradu v Trnave je takýmto predpojatým zamestnancom, nakoľko títo sú v pracovno-právnom pomere k mestu Trnava. Námietka žalobcu bola v administratívnom konaní zamietnutá s odôvodnením, že „Obec Zavar, rozhodnutím č. OSaŽP/3816-18834/2018/Gká zo dňa 23.04.2018, nevylúčila zamestnanca správneho orgánu (spoločného obecného úradu) Ing. N. K. z rozhodovania

v predmetnej veci (spis č. 3816/2018), v súlade s § 12 ods. 1 správneho poriadku“. K uvedenému žalobca dôvodil, že považuje rozhodnutie č. OSaŽP/3816-18834/2018/Gká zo dňa 23.04.2018 za nesprávne, nezákonné a účelové. S poukazom na opis skutkového stavu (najmä bod 3. tohto podania) mal žalobca za to, že zamestnanec mal byť rozhodnutím vylúčený z rozhodovania vo veci. Právnu argumentáciu na vyhodnotenie procesných okolností v danej veci žalobca podporil citáciou právneho názoru vyplývajúceho z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžr/64/2012, podľa ktorého „Spochybnenie nestrannosti konajúcej osoby je spochybnením spravodlivosti samotného rozhodnutia, nakoľko sa vytvára hrozba arbitrárnosti rozhodovania.“

III. Vyjadrenia žalovaného, žalobcu a ďalších účastníkov

11. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe navrhol, aby správny súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Zároveň nepožadoval nariadiť vo veci ústne pojednávanie.

12. Vo vzťahu k napádanej nezákonnosti administratívneho konania a rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa žalovaný uviedol, že v rámci odvolacieho konania pri preskúmaní spisového materiálu nezistil procesné pochybenia ani vady, ktoré by viedli k zmene, zrušeniu, prípadne vráteniu rozhodnutia prvostupňovému orgánu. Žalovaný vyjadril názor, že prvostupňové rozhodnutie taktiež obsahuje všetky náležitosti požadované zákonom o ochrane prírody a správnym poriadkom.

13. S poukazom na skutočnosť, že mesto Trnava a obec Zavar majú zriadený spoločný obecný úrad ako organizačnú súčasť Mestského úradu Trnava, žalovaný vyjadril nesúhlas s tvrdením žalobcu ohľadom realizácie predmetného správneho konania vylúčeným orgánom ochrany prírody a predpojatou pracovníčkou. V tejto súvislosti zhodne s obsahom odôvodnenia napadnutého rozhodnutia druhého stupňa žalobca dôvodil, že rozhodnutie prvého stupňa je v súlade s § 47 ods. 5 správneho poriadku podpísané starostom obce Zavar pánom Rudolfom Barošom a je označené úradnou pečiatkou obce Zavar. Zákonnú podmienku udelenia súhlasu s výrubom drevín vecne a miestne príslušným orgánom ochrany prírody a krajiny v danej veci, žalovaný s poukazom na požiadavku ustanovenia § 69 ods. 3 zákona o ochrane prírody považoval za splnenú, pretože Okresný úrad Trnava listom č. OU-TT-OSZP3-2014/019885/ŠSOPaK/Bo zo dňa 04.09.2014 podľa § 69 ods. 3 citovaného zákona určil obec Zavar za príslušný orgán ochrany krajiny a prírody na realizáciu konania o vydanie súhlasu s výrubom drevín na žiadosť mesta Trnava.

14. K namietanej zaujatosti zamestnankyne MsÚ Trnava, prejednávajúcej a konajúcej v predmetnom administratívnom konaní, žalovaný uviedol, že s námietkou predpojatosti tejto zamestnankyne sa v súlade s § 12 správneho poriadku vysporiadala obec Zavar v rozhodnutí č. OSaŽP/3816-18834/2018/Gká zo dňa 23.04.2018. Uvedené rozhodnutie žalovaný považuje za zákonné a riadne odôvodnené, a preto nebolo potrebné venovať sa zoširoka námietke predpojatosti v prvostupňovom rozhodnutí meritórneho charakteru, v ktorom bolo nevyhnutné predovšetkým zdokladovať, či existoval zákonný dôvod na vydanie súhlasu na výrub riešených drevín. V tejto súvislosti žalovaný dodal, že z priebehu správneho konania a jednotlivých procesných úkonov ani nevyplýva zaujatosť pracovníčky správneho orgánu a rovnako ani zvyhodňovanie žiadateľa o výrub drevín.

15. Ohľadom predmetu preskúmaného administratívneho konania žalovaný pripomenul, že podľa § 47 ods. 3 zákona o ochrane prírody sa môže súhlas na výrub dreviny vydať v odôvodnených prípadoch len po posúdení ekologických a estetických funkcií dreviny a vplyvov na zdravie človeka. Podľa § 17 ods. 11 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 24/2003 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, je odôvodneným prípadom na vydanie súhlasu na výrub dreviny najmä preukázanie zlého zdravotného stavu dreviny, z ktorého hľadiska má drevina malú pravdepodobnosť prežitia, preukázanie nevhodných hygienických podmienok v bytových a nebytových priestoroch alebo preukázanie narušenia stability stavby koreňovým systémom dreviny. Podľa názoru žalovaného tieto dôvody nie sú uvedené taxatívne, čiže je na uvážení príslušného orgánu ochrany prírody, či je výrub dreviny opodstatnený, pričom pri posudzovaní je potrebné prihliadnuť na všetky podstatné skutočnosti, aj na schválený územný plán obce, taktiež na plánovaný investičný zámer žiadateľa o výrub drevín. Žalovaný mal za to, že posúdenie predmetných drevín bolo vykonané počas miestnej ohliadky a je uvedené v odôvodnení rozhodnutia.

16. Ďalší účastníci v 1/ až 3/ rade sa k podanej žalobe a vyjadreniu žalovaného v lehote stanovenej správnym súdom nevyjadrili. Účastník v 1/ rade v ospravedlnení jeho neúčasti na pojednávaní, doručenom tunajšiemu súdu dňa 26.02.2019, uviedol, že k danej veci nevie podať žiadnu informáciu ani odborné stanovisko.

17. Žalobca replikou na podané vyjadrenie žalovaného v lehote stanovenej správnym súdom nereagoval.

IV. Relevantná právna úprava

18. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 119 SSP správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci.

20. Podľa § 120 SSP správny súd nie je viazaný skutkovým stavom zisteným orgánom verejnej správy a môže sám vykonať dokazovanie, ak

- a) to považuje za nevyhnutné na rozhodnutie vo veci,
- b) rozhoduje v konaní podľa § 6 ods. 2 písm. b), e), f), i), j) alebo
- c) rozhoduje podľa § 192.

21. Podľa § 134 ods. 1 SSP správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

22. Podľa § 135 ods. 1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

23. Podľa § 181 ods. 1 SSP fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

24. Podľa § 183 SSP žalobca môže rozšíriť správnu žalobu alebo doplniť správnu žalobu o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote stanovenej na podanie žaloby.

25. Podľa § 81 ods. 1 zákona o ochrane prírody na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Podľa § 5 správneho poriadku na konanie sú vecne príslušné správne orgány, ktoré určuje osobitný zákon; ak osobitný zákon neustanovuje, ktorý orgán je vecne príslušný, rozhoduje obec.

27. Podľa § 47 ods. 3 zákona o ochrane prírody na výrub dreviny sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody, ak tento zákon neustanovuje inak. Súhlas na výrub dreviny sa môže v odôvodnených prípadoch vydať len po posúdení ekologických a estetických funkcií dreviny a vplyvov na zdravie človeka a so súhlasom vlastníka alebo správcu, prípadne nájomcu, ak mu takéto oprávnenie vyplýva z nájomnej zmluvy, pozemku, na ktorom drevina rastie, ak žiadateľom nie je jeho vlastník, správca alebo nájomca a po vyznačení výrubu dreviny.

28. Podľa § 47 ods. 8 zákona o ochrane prírody výrub dreviny podľa odseku 3 možno vykonať len po vyznačení výrubu dreviny a po právoplatnosti súhlasu orgánu ochrany prírody, ktorým je vykonávateľ výrubu povinný sa na požiadanie preukázať.

29. Podľa § 63 ods. 1 zákona o ochrane prírody štátnu správu vo veciach ochrany prírody a krajiny podľa tohto zákona vykonáva

- a) ministerstvo ako ústredný orgán štátnej správy vo veciach ochrany prírody a krajiny,
- b) Slovenská inšpekcia životného prostredia (ďalej len „inšpekcia“),
- c) okresný úrad v sídle kraja,
- d) okresný úrad,
- e) obec.

30. Podľa § 63 ods. 2 zákona o ochrane prírody štátnu správu vo veciach ochrany prírody podľa tohto zákona vykonáva aj Štátna veterinárna a potravinová správa.

31. Podľa § 68 písm. a), písm. q) zákona o ochrane prírody okresný úrad

a) vykonáva v prvom stupni štátnu správu vo veciach ochrany prírody a krajiny v rozsahu ustanovenom týmto zákonom,

q) určuje, či je výrub nevyhnutný na zabezpečenie starostlivosti o osobitne chránenú časť prírody a krajiny [§ 47 ods. 4 písm. g)] a príslušnosť obce pri rozhodovaní o výrube v prípade podľa § 69 ods. 3.

32. Podľa § 68 písm. h) zákona o ochrane prírody okresný úrad si môže vyhradiť pôsobnosť obce vo veciach podľa § 13 ods. 2 písm. a), § 47 a 48, ak sú na to závažné dôvody, najmä ak sa má činnosť vykonávať na pozemkoch vo vlastníctve obcí, v územiach s druhým alebo tretím stupňom ochrany.

33. Podľa § 69 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody obec

a) vykonáva v prvom stupni štátnu správu vo veciach ochrany drevín v rozsahu ustanovenom týmto zákonom,

b) môže uložiť vlastníkovi, správcovi alebo nájomcovi pozemku, na ktorom drevina rastie, vykonať nevyhnutné opatrenia na jej ozdravenie alebo rozhodnúť o jej vyrúbaní podľa § 47 ods. 2,

c) dáva vyjadrenie podľa § 9 ods. 1 písm. l),

d) dáva súhlas podľa § 13 ods. 2 písm. a) a § 47 ods. 3,

e) vyznačuje dreviny určené na výrub podľa § 47 ods. 8,

f) v súhlase na výrub drevín ukladá vykonanie primeranej náhradnej výsadby, starostlivosti o ňu alebo zaplatenie finančnej náhrady podľa § 48 ods. 1,

g) obstaráva a schvaľuje dokument miestneho územného systému ekologickej stability a dokument starostlivosti o dreviny,

h) vykonáva štátny dozor vo veciach, v ktorých vykonáva štátnu správu v rozsahu ustanovenom týmto zákonom,

i) plní ďalšie úlohy podľa § 47, § 48 ods. 3 a § 59,

j) vyhlasuje obecne chránené územie a mení a zrušuje jeho ochranu.

34. Podľa § 69 ods. 3 zákona o ochrane prírody a krajiny, ak je na konanie o vydaní súhlasu na výrub dreviny príslušná obec, ktorá je zároveň žiadateľom o vydanie súhlasu na výrub dreviny, okresný úrad určí, ktorá obec vykoná konanie o vydaní súhlasu na výrub dreviny.

V. Konanie na správnom súde a právne posúdenie veci správnym súdom

35. Správny súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a administratívneho spisu, preskúmal v medziach žalobného návrhu a podstatných žalobných bodov (§ 134 ods. 1 SSP, § 183 SSP) napadnuté rozhodnutia orgánov ochrany prírody oboch stupňov, ako aj postup predchádzajúci ich vydaniu, za splnenia procesných podmienok (§ 107 ods. 1 písm. a/ SSP) vec prejednal na pojednávaní za prítomnosti žalobcu a povereného zástupcu žalovaného, v neprítomnosti ospravedlneného právneho zástupcu žalobcu, s jeho súhlasom na prejednanie veci v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti ďalších účastníkov súdneho konania (§ 114 SSP) a dospel k záveru o dôvodnosti žaloby.

36. Na pojednávaní strany vo vzťahu k žalobným dôvodom a k právnej argumentácii zotrvali na svojich návrhoch a tvrdeniach prezentovaných v písomných podaniach adresovaných správnomu súdu v tejto veci.

37. Žalobca ďalej zdôraznil, že v danom prípade mesto Trnava rozhodlo v rámci kumulácie viacerých kompetencií a žalobcovi ide predovšetkým o to, že takéto rozhodnutia sú následne aj záväzným podkladom pre stavebné povolenie a podľa jeho názoru by mal vo veci rozhodovať nestranný orgán, a nie orgán, ktorého sa vec priamo dotýka. Takáto prax je pre žalobcu neakceptovateľná. V tomto smere poukázal na to, že všetky podklady pre vydanie napadnutého rozhodnutia vypracovala pracovníčka mesta Trnava a zo strany prvostupňového správneho orgánu, obce Zavar, bolo toto rozhodnutie iba formálne podpísané starostom obce. Okrem toho žalobca poukázal na to, že všetky písomnosti ohľadne administratívneho konania doručovalo mesto Trnava, a nie obec Zavar.

38. Žalovaný na prednes žalobcu reagoval poukazom na skutočnosť, že predmetnú vec posudzovali komplexne najmä z pohľadu, či bude výrub drevín na dotknutom mieste odôvodnený, čo bolo v konaní náležitým spôsobom preukázané. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na novú skutočnosť, ktorá nastala dňa 05.03.2019, keď v dôsledku silného vetra bola jedna z drevín, a to konkrétne

smrek, vyvrátený s tým, že bola poškodená strecha blízkeho domu, o čom do súdneho spisu krátkou cestou predložil fotodokumentáciu z tejto udalosti. Ďalej žalovaný uviedol, že mesto Trnava skutočne zabezpečovalo doručovanie písomností týkajúcich sa predmetnej veci, keď zamestnankyňa mestského úradu vykonávala túto činnosť v rámci preneseného výkonu štátnej správy, avšak vystupovala za spoločný obecny úrad, pričom zdôraznil, že tu nedochádza k ekonomickej závislosti konajúceho prvostupňového správneho orgánu na meste Trnava ako na spoločnom obecnom úrade, pretože na financovanie tohto preneseného výkonu štátnej správy obcou finančne prispieva štát zo štátneho rozpočtu.

39. Z obsahu administratívneho spisu správny súd zistil, že preskúmané rozhodnutia boli vydané za účelom realizácie sadových úprav, ktorými sa má podľa technickej správy z marca 2018 (je obsahom administratívneho spisu) realizovať rekonštrukcia miestnej komunikácie Zelený kričok, ktorej stavebníkom je mesto Trnava. Podľa technickej správy hlavným cieľom návrhu bolo v zmysle požiadaviek mesta vo vymedzenom uličnom priestore zrealizovať komplexnú obnovu ulice, ktorej výsledkom bude vytvorený verejný priestor s rekonštruovanými autobusovými stáťami, zastávkami so sedením a zvýšenými záhonmi. Po oboch stranách komunikácie bude obnovené uličné stromoradie. V rámci uvedeného projektu rekonštrukcie miestnej komunikácie bude zrealizované rozšírenie zelenej plochy parčíka, výsadba nových stromov, trvaliek a trávnik.

40. Ďalej zo súvisiaceho obsahu administratívneho spisu vyplýva, že mesto Trnava dňa 24.01.2003 uzavrelo podľa § 20 a 20a zákona o obecnom zriadení s obcou Zavar zmluvu o vzájomnej spolupráci pri zabezpečovaní preneseného výkonu štátnej správy na úseku územného plánovania a stavebného poriadku formou zriadenia spoločného obecného úradu ako organizačnej zložky súčasti Mestského úradu Trnava (MsÚ TT, ďalej len „zmluva o spolupráci“). Táto zmluva o spolupráci bola doplnená podpísaním dodatkov zmluvnými stranami, a to dodatkom č. 1 zo dňa 22.08.2005 a dodatkom č. 2 zo dňa 12.09.2014, pričom predmetom dodatku č. 2 bolo doplnenie čl. II ods. 2 zmluvy o spolupráci o písm. d), v zmysle ktorého MsÚ Trnava bude pre obec Zavar zabezpečovať po administratívnej a odbornej stránke aj úkony na úseku ochrany prírody a krajiny podľa § 69 zákona č. 453/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov:

- obstarávanie, vypracovávanie, vyhodnocovanie a posudzovanie podkladových materiálov pre vydanie rozhodnutí v zmysle zákona o ochrane prírody a krajiny na výrub drevín,
- organizovanie jednotlivých konaní, vrátane prípravy oznámení o začatí konania, zvolávania miestnej obhliadky a ústneho pojednávania,
- vypracovávanie návrhov rozhodnutí na výrub drevín vrátane uloženia náhradnej výsadby za vyrúbané dreviny, resp. zaplataenia finančnej náhrady,
- ukladanie opatrení na ozdravenie drevín,
- vyjadrenia na výrubu cestnej zelene a výrubu v ochranných pásmach sietí,
- kontrolnú činnosť zabezpečenia náhradnej výsadby.

V ostatných častiach ustanovenia zmluvy o spolupráci neboli dodatkom č. 2 dotknuté a platia bezo zmeny.

41. Z obsahu predmetnej zmluvy o spolupráci (čl. II ods. 1) je zrejmé, že jej predmetom je zriadenie spoločného obecného úradu ako organizačnej súčasti MsÚ Trnava s cieľom spolupracovať pri uskutočňovaní preneseného výkonu štátnej správy na vyššie uvedených úsekoch územného plánovania, stavebného poriadku pre katastrálne územie obce v rozsahu špecifikovanom v bodoch 2 a 3 zmluvy a v zmysle dodatku č. 2 aj na vymedzenom úseku ochrany prírody a krajiny.

42. Zmluvné strany sa dohodli, že spoločný obecny úrad je organizačnou zložkou MsÚ Trnava so sídlom v budove MsÚ v Trnave na Trhovej ulici č. 3. (čl. II. ods. 1 zmluvy o spolupráci).

43. Štatutárnym orgánom pre činnosť súvisiacu so spoločným obecným úradom v zmysle § 20a ods. 3 písm. c) zákona o obecnom zriadení je primátor mesta (čl. IV ods. 1 zmluvy o spolupráci).

44. Primátor mesta je štatutárnym orgánom v majetkovoprávných veciach týkajúcich sa činnosti súvisiacej so spoločným obecným úradom (SOÚ) a v pracovnoprávných veciach týkajúcich sa zamestnancov pre činnosti súvisiace SOÚ (č. IV ods. 2).

45. Za vedenie a organizáciu práce súvisiacu s činnosťou SOÚ v zmysle ustanovenia § 17 zákona o obecnom zriadení zodpovedá prednosta, ktorého bude vykonávať prednosta MsÚ Trnava (čl. V ods. 1 a 2 zmluvy o spolupráci).

46. Činnosti súvisiace so SOÚ budú vykonávať zamestnanci MsÚ Trnava, odboru životného prostredia, referátu stavebného poriadku a ďalší zamestnanci MsÚ Trnava, ktorých práca súvisí s predmetom zmluvy o spolupráci (napr. zamestnanci podateľne, personálneho oddelenia atď.) - čl. VI ods. 1 zmluvy.

47. Spoločným obecným úradom budú v zmysle čl. II. zmluvy vydávané rozhodnutia v zmysle príslušných právnych predpisov týkajúce sa k. ú. obce alebo k. ú. oboch zmluvných strán, pričom rozhodnutia týkajúce sa k. ú. obce (obce F. - poznámka správneho súdu) bude podpisovať starosta obce spôsobom určeným v bode 4 čl. IX. (čl. IX ods. 1 a 2).

48. Ďalej z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že v jeho obsahu absentuje list (tak písomnosť nazýva obec Zavar v prvostupňovom rozhodnutí o udelení súhlasu s výrubom dotknutých drevín zo dňa 22.05.2018) Okresného úradu Trnava č. OU-TT-OSZP3-2014/019885/ŠSOPaK/Bo zo dňa 04.09.2014, ktorým príslušný okresný úrad určil, že ak je žiadateľom o výrub drevín mesto Trnava, konanie vykoná obec Zavar.

49. Hoci sa obec Zavar v rozhodnutí prvého stupňa o udelení súhlasu s výrubom dotknutých drevín zo dňa 22.05.2018 odvoláva na určenie jeho vecnej a miestnej príslušnosti na základe určenia Okresného úradu v Trnave podľa § 69 ods. 3 zákona o ochrane prírody zo dňa 04.09.2014, absencia tohto dôležitého právneho dokumentu, určujúceho právomoc a príslušnosť konajúceho správneho orgánu (resp. orgánu územnej samosprávy konajúceho vo veci preneseného výkonu štátnej správy na úseku ochrany prírody a krajiny) spôsobuje nepreskúmateľnosť zákonnosti rozhodnutia vo vzťahu k obligatórnej podmienke, či rozhodnutie prvého stupňa vydal orgán, ktorý na to bol zo zákona oprávnený.

50. Odhliadnuc od uvedeného nedostatku správny súd posudzoval oprávnenie obce Zavar na vydanie rozhodnutia prvého stupňa o udelenie súhlasu na výrub drevín podľa § 69 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane prírody predovšetkým v kontexte ustanovenia § 69 ods. 3 citovaného zákona, v zmysle ktorého, ak je na konanie o vydaní súhlasu na výrub dreviny príslušná obec, ktorá je zároveň žiadateľom o vydanie súhlasu na výrub dreviny, okresný úrad určí, ktorá obec vykoná konanie o vydaní súhlasu na výrub dreviny.

51. Je nepochybné, že účelom tejto zákonnej úpravy, t. j. úpravy spôsobu určenia orgánu príslušného na konanie o vydaní súhlasu na výrub dreviny, bolo jednoznačné stanovenie podmienok na zabezpečenie zákonného a nestranného rozhodovania vo veci výrubu drevín v prípade, kedy je navrhovateľom samotná obec, ktorá by de facto pri zachovaní zákonom primárne určenej vecnej a miestnej príslušnosti na rozhodnutie rozhodovala sama o svojom návrhu.

52. Povedané inými slovami, aby bola zachovaná nestrannosť v konaní o vydaní súhlasu na výrub dreviny, musel zákon výslovne vyriešiť aj situáciu, ak by žiadateľom o vydanie takéhoto súhlasu bola obec, ktorá by inak bola príslušná na jeho vydanie. Tým by vlastne obec konala sama o sebe, teda o vlastnom návrhu a také konanie by nespĺňalo atribúty nestrannosti.

53. Zákon o ochrane prírody ponúka dve riešenia tejto situácie:

- pôsobnosť obce na vydanie súhlasu na výrub dreviny si môže vyhradiť okresný úrad alebo
- ak je záujem ponechať toto rozhodovanie na obecnej úrovni a neatrahovať ho na štát, je možnosť, že okresný úrad v územnom obvode, v ktorom sa príslušná obec nachádza, určí inú obec zo svojho územného obvodu, ktorá vykoná konanie o vydaní súhlasu na výrub dreviny.

54. Podľa § 81 ods. 1 zákona o ochrane prírody sa na konanie o udelení súhlasu na výrub dreviny vzťahuje všeobecný zákon o správnom konaní. Správny poriadok v ustanovení § 9 a nasl. upravuje podmienky a postup vylúčenia zamestnanca správneho orgánu z prejednávania a rozhodovania vecí v prípade, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti (nezaujatosti). Správny poriadok výslovne neupravuje generálny, všeobecne sa uplatňujúci spôsob riešenia otázky (situácie) nezaujatosti, resp. zaujatosti zamestnanca správneho orgánu vo veciach, v ktorých je navrhovateľom samotný orgán verejnej správy, napr. pre

případy, ktoré by sa mohli často vyskytovať v praxi, keď v konaní vo veciach preneseného výkonu štátnej správy pôjde o zamestnanca samosprávneho územného celku alebo obce (mesta).

55. Hoci je lojalnosť, pracovnoprávna a ekonomická (systémová) závislosť zamestnancov orgánu územnej samosprávy podieľajúcich sa na príprave podkladov, vyhodnotení dôkazov a príprave rozhodnutí na jeho zamestnávateľovi zjavná, zákonodarca, zrejme prihliadnúc na povinnosť zamestnancov orgánu verejnej správy dôsledne dodržiavať zásady správneho konania, zakotvené v čl. 2 ods. 2 Ústavy SR a § 3 správneho poriadku, ponechal proces kontroly nezaújatosti zamestnancov na rozhodovanie správneho orgánu podľa § 12 správneho poriadku a osobitne túto situáciu v správnom poriadku neupravoval. Preto v rámci konania o vylúčení zamestnanca príslušný orgán skúma podľa konkrétnych okolností prípadu opodstatnenosť a dôvodnosť podozrenia zo zaujatosti vo veci konajúcej úradnej osoby (zamestnanca správneho orgánu), či so zreteľom na jej pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom nesleduje dosiahnutie ich alebo svojej majetkovej alebo inej výhody (napr. povýšenia alebo postupu v zamestnaní).

56. Pokým sa v zmysle vyššie uvedenej všeobecnej zákonnej úpravy správneho konania vychádza z predpokladu nezaújatosti konajúceho zamestnanca správneho orgánu a jeho tvrdená zaujatosť, resp. odôvodnené podozrenie alebo objektívne sa javiace zdanie jeho zaujatosti v zmysle § 9 ods. 1 SP musí byť v konaní preukázané na to, aby bol zaujatý zamestnanec správneho orgánu z konania vo veci rozhodnutím vylúčený, naproti tomu, v určitých osobitných administratívnych konaniach sa uplatňuje opačný princíp. Špeciálna právna úprava, za ktorú možno považovať napr. aj ustanovenie § 69 ods. 3 zákona o ochrane prírody, a priori predpokladá pozitívnu zaujatosť zamestnancov správneho orgánu vo veciach, v ktorých je správny orgán, resp. entita alebo orgán územnej samosprávy sám navrhovateľom. V takých prípadoch zákonný imperatív jednoznačne a bez výnimky prikazuje, aby namiesto orgánu verejnej správy, ktorý v konaní vystupuje ako navrhovateľ (tu aktívnu legitímáciu na podanie návrhu na začatie správneho konania nemožno zamieňať s aplikáciou zásady oficiality, kedy správny orgán začne konanie z úradnej moci - ex officio), resp. o jeho veci sa má konať, bol príslušným orgánom štátnej správy určený iný správny orgán, v danom prípade iná obec, ktorá vec prejedná a vo veci vydá rozhodnutie.

57. Účel sledovaný osobitnou zákonnou úpravou určenia obce príslušnej na rozhodnutie o výrube dreviny v prípadoch predpokladaných ustanovením § 69 ods. 3 zákona o ochrane prírody je zjavný. Bez pochyby je ním od počiatku konania vo veci eliminovať akékoľvek do úvahy prichádzajúce podozrenia alebo predpoklady zaujatosti zamestnancov územnej samosprávy - obce v prospech ich zamestnávateľa, ktorý je účastníkom správneho konania v postavení navrhovateľa, a tak zabezpečiť podmienky na administratívne konanie, ktorého výsledkom má byť zákonné, nestranné a spravodlivé rozhodnutie vo veci.

58. Z uvedeného dôvodu aplikácia ustanovenia § 69 ods. 3 zákona o ochrane prírody v konaní preneseného výkonu štátnej správy na úseku ochrany prírody a krajiny takým spôsobom, že za inú obec príslušnú na rozhodnutie o návrhu mesta na udelenie súhlasu s výrubom drevín je určená obec, ktorá je s mestom ako navrhovateľom konania spriaznená z titulu uzavretia zmluvy o vzájomnej spolupráci pri výkone preneseného výkonu štátnej správy na predmetnom úseku ochrany prírody a krajiny, a to vytvorením spoločného obecného úradu - organizačne, materiálne a personálne spravovaného mestom, dochádza k určeniu príslušného orgánu na konanie v rozpore so zámerom sledovaným ustanovením § 69 ods. 3 citovaného zákona. Takto, s použitím len doslovného výkladu zákona, formálne určená obec na rozhodnutie v predmetnej veci výrubu drevín, nemôže byť legitímne určeným orgánom príslušným na rozhodnutie vydané v tomto type správneho konania. V dôsledku existencie spoločného obecného úradu obce a mesta na základe zmluvy o vzájomnej spolupráci obce Zavar a mesta Trnava pri prenesenom výkone štátnej správy na úseku ochrany prírody a krajiny podľa § 69 zákona o ochrane prírody, tak v čase začatia, ako aj v priebehu preskúmaného konania o návrhu mesta Trnava na udelenie súhlasu s výrubom drevín, možno konštatovať, že v tomto konaní začatom na návrh mesta sa pri posudzovaní zaujatosti zamestnancov konajúcej obce Zavar nemôže vychádzať z premisy uplatňovanej pri posudzovaní zaujatosti zamestnancov správneho orgánu podľa všeobecnej úpravy (§ 9 a nasl. SP), ale a priori sa vychádza z predpokladu, že je tu vysoká pravdepodobnosť zaujatosti zamestnancov mesta, v dôsledku spoločného obecného úradu, teda aj zamestnancov konajúcich pre obec Zavar, a to v prospech záujmov žiadateľa o udelenie súhlasu na výrub drevín. V prípade, ak by bola na konanie v predmetnej veci návrhu mesta o udelenie súhlasu s výrubom drevín určená na konanie obec, s ktorou by mesto nemalo uzavretú zmluvu o spolupráci v konaniach na predmetnom úseku preneseného

výkonu štátnej správy, a teda nebol by za uvedeným účelom týmto dvom odlišným entitám územnej samosprávy zmluvne zriadený spoločný obecný úrad organizačne, materiálne, personálne spravovaný mestom, vychádzalo by sa z predpokladu, že zamestnanci obce určenej na konanie nie sú zaujatí, pričom v prípadnom konaní o vylúčení zamestnanca podľa § 12 správneho poriadku by sa prípadne tvrdená zaujatosť alebo opodstatnenosť a dôvodnosť predpokladanej zaujatosti musela preukázať.

59. Vzhľadom na vyššie uvedené možno považovať za irelevantnú skutočnosť, že obec Zavar rozhodnutím č. OŠaŽP/3816-18834/2018/Gká zo dňa 23.04.2018, ktorým rozhodla podľa § 12 ods. 1 správneho poriadku, že nevylučuje zamestnanca správneho orgánu (spoločného obecného úradu) Ing. N. K. z prejednávania a rozhodnutia vo veci, v ktorej je mesto Trnava žiadateľom o výrub, pretože s prihliadnutím na okolnosť spoločného obecného úradu obce s mestom, čo sama obec vo výroku rozhodnutia konštatuje, obec Zavar v zmysle § 69 ods. 3 zákona o ochrane prírody nemohla byť určená ako príslušný orgán na rozhodnutie vo veci. Navyše, obec Zavar nie je príslušným orgánom na rozhodnutie o vylúčení zamestnanca, ani per analogiam s ustanoveniami § 12 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 1 správneho poriadku, ani v zmysle zmluvy o spolupráci obce Zavar a mesta Trnavy v znení je dodatkov, pretože nie je najbližšie nadriadeným vedúcim, resp. ani vedúcim nadriadeného správneho orgánu príslušného na rozhodnutie o vylúčení zamestnanca, ktorý je zamestnancom navrhovateľa v konaní, t. j. mesta Trnava, a nie zamestnancom obce Zavar.

60. Hoci z podkladov obsiahnutých v administratívnom spise vyplýva, že v čase určenia obce Zavar ako obce príslušnej na konanie o návrhoch na vydanie súhlasu s výrubom drevín podľa § 69 ods. 3 ZOPK v prípadoch, ak o povolenie výrubu požiadala mesto Trnava, t. j. dňa 04.09.2014, neexistovala predmetná zmluva o vzájomnej spolupráci dotknutej obce a mesta na úseku ochrany prírody a krajiny, nadobudnutie účinnosti takejto zmluvy o spolupráci (dodatkom k zmluve o spolupráci č. 2 zo dňa 12.09.2014) možno považovať za takú právnu skutočnosť, na základe ktorej je obec Zavar určená na konanie v predmetnej veci v rozpore so zákonom.

61. Formálne dodržanie dikcie ustanovenia § 69 ods. 3 zákona o ochrane prírody a nevybočenie z jeho jazykového výkladu v tomto prípade nepostačuje na to, aby mohlo byť konštatované naplnenie účelu sledovaného uvedeným zákonným ustanovením. V tomto ohľade nemožno prisvedčiť argumentom žalovaného, že rozhodnutie prvého stupňa vydala okresným úradom určená obec, samostatne stojaca právnická osoba, nie totožná s mestom ako navrhovateľom výrubu drevín (aj po konzultácii s príslušným ministerstvom), pričom z formálnych náležitostí rozhodnutia vyplýva, že ho vydal a podpísal starosta obce Zavar a rozhodnutie je opatrené okrúhlou pečiatkou obce Zavar. Ani tieto formálne náležitosti rozhodnutia prvého stupňa nemôžu konvalidovať porušenie zákona obchádzaním jeho účelu vo vzťahu k určeniu orgánu príslušného na rozhodnutie v danej veci.

62. V nadväznosti na použitý výklad zákona v súvislosti s aplikáciou § 69 ods. 3 zákona o ochrane prírody správny súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 295/2017, v ktorom ústavný súd zdôraznil, že „...k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona. Jazykový výklad môže totiž v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu predstavovať len prvotné priblíženie sa k obsahu právnej normy, ktorej nositeľom je interpretovaný právny predpis; na overenie správnosti či nesprávneho výkladu, resp. na jeho doplnenie či spresnenie potom slúžia ostatné interpretačné prístupy postavené na roveň gramatickému výkladu, najmä teleologický a systematický výklad vrátane ústavne konformného výkladu, ktoré sú spôsobilé v kontexte racionálnej argumentácie predstavovať významný korektív pri zistení obsahu a zmyslu aplikovanej právnej normy.“

63. Obdobne Ústavný súd SR pripustil možnosť súdu odchyliť sa od doslovného znenia zákona aj v náleze sp. zn. III. ÚS 341/07 z 1. júla 2008, v ktorom skonštatoval, že : „Súd môže, ba dokonca sa musí od doslovného znenia právneho textu odchyliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 Ústavy SR). V takýchto prípadoch sa musí

zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii.“

64. Ustanovenie § 69 ods. 3 zákona o ochrane prírody je potrebné vykladať tak, že okresný úrad určí na konanie o vydanie súhlasu na výrub dreviny takú obec, ktorá na základe zmluvy uzavretej podľa § 20 a 20a zákona o obecnom zriadení o vzájomnej spolupráci pri zabezpečovaní preneseného výkonu štátnej správy na úseku ochrany prírody a krajiny podľa § 69 citovaného zákona nemá zriadený spoločný obecný úrad s obcou, ktorá ako obec príslušná na konanie o vydaní súhlasu na výrub dreviny, je zároveň žiadateľom o vydanie súhlasu na výrub dreviny.

65. Správny súd si uvedomuje zložitú postavenie mesta Trnava, ktoré ako navrhovateľ výrubu drevín z dôvodu plánovanej rekonštrukcie miestnej komunikácie a sadových úprav verejného priestranstva slúžiaceho potrebám verejnosti, ako orgán územnej samosprávy, realizuje schválený územný plán mesta, resp. jeho zóny a zároveň sa v dôsledku rigorózneho právnej úpravy dostáva aj do postavenia orgánu verejnej správy, ktorý pri výkone inak mu všeobecne zverenej právomoci na rozhodovanie vo veciach preneseného výkonu štátnej správy na úseku ochrany prírody a krajiny podľa § 69 ods. 1 a 2 zákona o ochrane prírody, v tomto konaní zo zákona (§ 69 ods. 3 citovaného zákona) nie je orgánom príslušným na rozhodnutie. Avšak po vykonaní súdneho prieskumu zákonnosti napadnutých administratívnych rozhodnutí, s prihliadnutím na aktuálnu zákonnú úpravu určenia orgánu príslušného na konanie o povolenie výrubu drevín podľa § 69 ods. 3 zákona o ochrane prírody, správny súd musí konštatovať, že i pri zabezpečovaní všeobecne prospešných a náročných municipiálnych záležitostí formou správy vecí verejných, resp. obecných, je povinnosťou konajúcich orgánov verejnej správy zabezpečiť zákonný priebeh administratívneho konania, vrátane naplnenia jeho nestrannosti a spravodlivosti.

66. Správne konanie nesmie byť zaťažené objektívne sa javiacim podozrením o zaujatosti zamestnancov konajúceho správneho orgánu, obzvlášť vo veciach, v ktorých je samostatný územný samosprávny a správny celok (obec, mesto) sám navrhovateľom. Aj v takýchto typoch konania musí byť zachovaná zásada nestrannosti a práva na spravodlivý proces osôb, ktoré môžu mať odlišný záujem na výsledku správneho konania ako má dotknuté mesto alebo obec.

67. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že na vedení preskúmaného správneho konania prvého stupňa, vrátane všetkých procesných úkonov, zhromažďovania a zabezpečovania podkladov, vyhodnotenia skutkového stavu a prípravy rozhodnutia sa podieľala zamestnankyňa Mestského úradu mesta Trnava, ktorý zároveň v zmysle zmluvy o spolupráci v znení jej dodatkov tvorí personálny substrát Spoločného obecného úradu mesta Trnava a obce Zavar pod správou mesta Trnava. Z uvedeného dôvodu správny súd prijal záver, že rozhodnutie obce Zavar vydalo rozhodnutie prvého stupňa č. OSaŽP/3816-48809/2018/Gká zo dňa 22.05.2018 v rozpore s ustanovením § 69 ods. 3 zákona o ochrane prírody ako orgán, ktorý nebol príslušný na vydanie rozhodnutia v predmetnej veci v rámci preneseného výkonu štátnej správy podľa § 69 ods. 1 písm. d) a h) a § 47 ods. 3 zákona o ochrane prírody.

68. Uvedený nedostatok v príslušnosti obce ako orgánu na konanie vo veci návrhu mesta Trnava na vydanie súhlasu s výrubom drevín zaťažilo preskúmané konanie porušením zásady nestrannosti a práva na spravodlivé konanie ďalších účastníkov konania, ktorých dodržanie má zabezpečiť aplikácia postupu upraveného v ustanovení § 69 ods. 3 zákona o ochrane prírody, v súlade s účelom sledovaným týmto ustanovením zákona.

69. Nezákonnosť správneho konania predchádzajúceho vydaniu rozhodnutia prvého stupňa, spočívajúca v nedostatku kompetencie obce Zavar na vydanie rozhodnutia podľa § 69 ods. 1 písm. d) a h) a § 47 ods. 3 zákona o ochrane prírody neodstránil ani žalovaný v rámci odvolacieho konania, a preto správny súd vyhovel petitu žaloby a zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Trnava zo dňa 13.07.2018, ako aj rozhodnutie obce Zavar zo dňa 22.05.2018, z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. b) a g) SSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

70. Pokiaľ ide o rozhodnutie alebo opatrenie Okresného úradu Trnava č. OU-TT-OSZP3-2014/019885/ŠSOPaK/Bo zo dňa 04.09.2014, ktorým okresný úrad určil, že ak je žiadateľom o výrub drevín mesto Trnava, konanie vykoná obec Zavar, toto správny súd ako podkladové rozhodnutie alebo opatrenie nezrušil, pretože sa v administratívnom spise nenachádza a zároveň z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že bolo vydané skôr, ako nadobudol účinnosť dodatok č. 2 k zmluve o spolupráci obce Zavar a mesta Trnava pri prenesenom výkone štátnej správy na úseku ochrany prírody a krajiny.

71. S poukazom na okolnosti prejednávaneho prípadu a s poukazom na znenie § 69 ods. 3 zákona o ochrane prírody, podľa ktorého „Ak je na konanie o vydaní súhlasu na výrub dreviny príslušná obec, ktorá je zároveň žiadateľom o vydanie súhlasu na výrub dreviny, okresný úrad určí, ktorá obec vykoná konanie o vydaní súhlasu na výrub dreviny.“, správny súd dodáva, že určenie obce, ktorá vykoná konanie o vydaní súhlasu na výrub dreviny, je viazané na konkrétne konanie. Z uvedeného dôvodu by sa mali podmienky určenia obce príslušnej na konanie posudzovať v každom konaní osobitne a v každom konaní by mal príslušný okresný úrad vydať správny akt, ktorým založí príslušnosť obci na rozhodnutie v konaní.

72. V ďalšom správnom konaní vo veci žiadosti mesta Trnava zo dňa 22.02.2018 o vydanie súhlasu na výrub drevín žalovaný Okresný úrad Trnava môže postupovať tak, že:

- buď podľa § 69 ods. 3 zákona o ochrane prírody určí na konanie o vydaní súhlasu na výrub drevín takú obec v jeho územnej pôsobnosti, ktorá na základe zmluvy uzavretej podľa § 20 a 20a zákona o obecnom zriadení o vzájomnej spolupráci pri zabezpečovaní preneseného výkonu štátnej správy na úseku ochrany prírody a krajiny podľa § 69 citovaného zákona nemá zriadený spoločný obecny úrad s mestom Trnava,
- alebo si žalovaný ako príslušný okresný úrad podľa § 68 písm. h) zákona o ochrane prírody a krajiny vyhradí pôsobnosť mesta vo veci jeho návrhu na konanie podľa § 47 ods. 3 citovaného zákona a sám rozhodne o udelení predmetného súhlasu na výrub dotknutých drevín.

73. S prihliadnutím na dôvody zrušenia preskúmaných administratívnych rozhodnutí oboch stupňov (§ 191 ods. 1 písm. b/ a g/ SSP), sa správny súd otázkou prieskumu zákonnosti vo vzťahu k dôvodom a opodstatnenosti povolenia výrubu drevín nezaoberal.

74. Len na margo k žalovaným poukazovanej udalosti zo dňa 05.03.2019, kedy v dôsledku silného vetra bol vyvrátený smrek s následkom poškodenia strechy blízko stojacej nehnuteľnosti, správny súd uvádza, že táto udalosť nie je spôsobilá privodiť iné závery súdneho prieskumu zákonnosti napadnutých rozhodnutí. Uvedená udalosť skôr svedčí o potrebe priebežného posudzovania ekologických, estetických funkcií a stavu drevín nachádzajúcich sa na verejných priestranstvách v správe mesta, ako aj jej vplyvov na zdravie a bezpečnosť človeka. Preto bolo na príslušnom orgáne mesta, aby zabezpečil včasné vydanie súhlasu na výrub nezdravej alebo nebezpečnej dreviny, a nie len v čase zabezpečovania realizácie pripravovanej rekonštrukcie a investičnej výstavby v danej lokalite.

75. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi v procesnom postavení žalobcu podľa § 42 ods. 1 písm. a) SSP priznal voči neúspešnému žalovanému náhradu dôvodne vynaložených trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

76. Ďalším účastníkom správny súd právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnili a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by im nejaké boli vznikli.

77. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Trnave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Krajského súdu v Trnave na Najvyšší súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia (§ 443 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu nemá odkladný účinok (§ 446 ods. 1 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP)

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté. (§ 440 ods. 1 SSP)

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom. (§ 440 ods. 2 SSP)

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).